
Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i Dzień Wojska Polskiego w Legnicy

Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, w Polsce nazywane także Świętem Matki Boskiej Zielnej, jest jednym z najważniejszych i najstarszych świąt maryjnych. Już w V wieku znane było w Palestynie i w Syrii. Początkowo obchodzono je tylko lokalnie w sanktuarium maryjnym niedaleko Betlejem. Od VI wieku święto zaczęło rozszerzać swój zasięg i zostało połączone ze wspomnieniem kresu życia Maryi. Było obchodzone pod różnymi nazwami: Przejścia, Zaśnięcia, Odpocznienia. Od VII wieku zostało przyjęte przez Stolicę Apostolską i przemianowane na Święto Wniebowzięcia.

W 1950 roku Papież Pius XII ustanowił Wniebowzięcie jednym z dogmatów Kościoła Katolickiego. Stwierdza on, że po zakończeniu swojego ziemskiego życia Najświętsza Maryja Panna została z ciałem i duszą wzięta do wiecznej chwały. Święto to obchodzą również wierni wyznania prawosławnego, polskokatolickiego i mariawici. W Polsce Wniebowzięcie zwane jest także Świętem Matki Bożej Zielnej. Od IX wieku tego dnia w kościołach poświęca się zioła, kwiaty, kłosa zbóż i owoce. Dawniej wierzone, że takie święcone bukiety mają szczególną moc: zapewniają bezpieczeństwo i pomyślność w gospodarstwie. Święto Wojska Polskiego – to święto Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej obchodzone 15 sierpnia na pamiątkę zwycięskiej Bitwy Warszawskiej, wprowadzone ustawą sejmową dnia 31 lipca 1992 roku, obowiązuje od 13 sierpnia 1992 roku. Kultywowanie tradycji oręża polskiego było jednym z czynników integrujących armię oraz umacniających jej więź ze społeczeństwem. W okresie II Rzeczypospolitej uroczystości obchodzono Święto Żołnierza dla upamiętnienia walk o wolność Ojczyzny, toczonych w 1920 roku. Wybrano dzień 15 sierpnia, kiedy polska kontrofensywa rozbiła bolszewicką armię marszałka Michaiła Tuchaczewskiego w Bitwie Warszawskiej. Święto Żołnierza zostało wprowadzone rozkazem gen. broni Stanisława Szeptyckiego Ministra Spraw Wojskowych w dniu 4 sierpnia 1923 roku. Od tego czasu święto kościelne i święto państwowe są ze sobą ściśle powiązane. W legnickich parafiach dziękowano Matce Bożej za obfite plony, święcono owoce, kwiaty, kłosa zbóż i zioła oraz modlono się w intencji ojczyzny. Wieczorem grubo ponad setka legniczan spotkała się w Oratorium w Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa, by pośpiewać pieśni wojskowe dla upamiętnienia 92 rocznicy Bitwy Warszawskiej i uczczenia Święta Wojska Polskiego. Uczestników

Wieczoru Pieśni Wojskowej powitał proboszcz parafii ks. kanonik Jan Mateusz Gacek, a następnie przy akompaniamencie Wojciech Banach ubranego w mundur żołnierza z okresu II Rzeczypospolitej uczestnicy się rozśpiewali. W repertuarze znalazły się m. in.: „Mazurek Dąbrowskiego”, „Święta miłości...”, „Piechota”, „Kadrówka”, „Legiony”, „Warczą karabiny”. Teksty wszystkich pieśni są do pobrania ze strony. Spotkanie zakończono „Rotą” napisaną przez Marię Konopnicką dla uczczenia 600-lecia Bitwy pod Grunwaldem. Doceniając rosnące zainteresowanie uczczenia śpiewem ważnych świąt państwowych, organizatorzy Stowarzyszenie Polskich Chrześcijańskich Demokratów Klub Powiatowy w Legnicy zaplanowali kolejne spotkanie z pieśnią patriotyczną z okazji Święta Niepodległości.

Wykorzystano: L'OSSERVATORE ROMANO, WIKIPEDIA

Opracował: Ryszard Jaśkowski